

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for socialdemokratiet, SF og det radikale venstre for en positiv modtagelse af forslaget. Det er for så vidt ikke overraskende, for det er, som også ministeren nævnte i sit indlæg, en genfremsettelse. Forslaget nåede jo på grund af folketingsvalget ikke at blive færdigbehandlet, og hvis det ikke når at blive færdigbehandlet i denne samling, vil vi komme til at opleve en genfremsettelse igen til oktober.

Derimod er forslaget ikke bare forkortet, som fru Birgith Mogensens var inde på. Nej, sagen er, at i forhold til det oprindelige, meget mere omfattende forslag fra VS har vi taget 4 punkter ud, fordi der allerede i 1982 var en bred opbakning bag netop disse 4 punkter.

Forslaget drejer sig ikke om at kriminalisere forældre. Det drejer sig om at give en støtte til både børn og forældre. De undersøgelser, som vi henviser til, bl.a. i bemærkningerne til forslaget, viser, at også danske børn i stort omfang udsættes for fysisk afstraffelse. Men i det omfang det sker, er det som oftest imod forældrenes inderste ønsker og hensigter, i hvert fald hvis vi ser på tilsvarende undersøgelser af, hvilken indstilling forældrene havde til fysisk afstraffelse, før børnene blev født.

Når der forekommer fysisk afstraffelse, er det mange gange, fordi tingene kører op i en spids og hverken forældre eller børn har nogen muligheder for at få hjælp, nogen steder at gå hen i disse situationer. Det er helt bevidst, at VS ikke kombinerer afskaffelse af revselsesretten med egentlige straffebestemmelser. Vi er nemlig ikke ude efter smålige hævn togter, men vi er ude på at begrænse og helst afskaffe den korporlige afstraffelse af børn. Derfor er der ingen straffebestemmelser, men i stedet forslag om en oplysningskampagne, om krisecentre og om ret til midlertidig separation mellem børn og forældre.

Straffebestemmelser eller ej, retspraksis viser, at et par lussinger, der ikke sætter mærker, er noget nær den yderste grænse for revselsesretten, så vi har allerede i dag disse straffebestemmelser, som flere ordførere så kraftigt har advaret imod.

Derimod har vi ingen hjælpeforanstaltninger, og det er jo det, der er nødvendigt for at undgå situationerne. Jeg ser her bort fra, at

vi har nogle begrænsede ressourcer ved døgnkontakten i København. Ellers er der ingen hjælpeforanstaltninger.

Muligheden for en midlertidig separation mellem børn og forældre er fra vores side tænkt som en mellemløsning mellem de to hver for sig ekstreme situationer, der eksisterer i dag: enten at lade familien sejle sin egen sø – med de uheldige følger, det kan få, og hvor revselsen kan blive afløst af en egentlig mishandling – eller at skride til en tvangsfjernelse. Det synes vi heller ikke er et lykkeligt middel.

Den foreslåede mellemløsning har til formål at undgå ekstreme foranstaltninger. De foranstaltninger, som mellemløsningen skal indebære, skal med andre ord fange problemerne i opløbet, og her tænker vi på en mulighed for en midlertidig separation.

Det er naturligvis, som det også er sagt fra ministerens og flere ordføreres side, et indgreb i familiens indre forhold at tillade en midlertidig separation, men det er dog for intet at regne mod det indgreb, som en tvangsfjernelse er udtryk for. Det kan tit være ganske banale situationer, der fører til fysisk afstraffelse af børn. Dette, at forældre udnytter deres hals- og håndsret alt for bogstaveligt og i sådanne situationer får problemerne til at gå op i en spids, kunne mange gange løses, blot der var lidt ekstra tid.

Samtidig vil jeg gerne slå fast, hvad også overlæge Svend Heinild var inde på i Politiken den 19. marts, at korporlig afstraffelse ikke hjælper noget som helst, og da slet ikke mod mere alvorlige forsyndelser, men at korporlig afstraffelse i disse situationer også kan gøre ondt værre. Det er næppe noget tilfælde, at vi kan se en sammenhæng mellem alvorlige lovovertrædelser og så, om vedkommende har fået mange tæv som barn.

Den oplysningskampagne, som VS foreslår, er vi ret åbne over for indholdet af og formen for, men en oplysningskampagne kan løse en del af problemerne. Vi har i bemærkningerne nævnt det eksempel, at når man kan lave OBS-film i fjernsynet om mærkning af privat ejendom, kan man også – endda med betydelig større relevans – lave OBS-film om afstraffelse af børn.

Jeg vil godt kommentere nogle af de bemærkninger, der er faldet.

Ministeren spurgte – noget polemisk, synes jeg – om det var værre med fysisk afstraffel-